

CELEBRAR JESUCRIST AL LLARG DE L'ANY: ELS TEMPS LITÚRGICS

Primer es tractaria de veure què significa per a nosaltres ara ser cristians, a nosaltres joves o grans. Què ens implica, a què ens compromet, com ho celebrem. I serà al costat d'aquesta reflexió com anirem definint també el significat que poden tenir els temps litúrgics com a clara expressió del nostre caminar cristià.

Viure com a cristians avui, cristià jove o cristià adult, és quasi un repte, pel que significa de ser testimonis d'una cosa tan profunda i que és la fe, testimonis en el nostre món, difícil món.

Viure com a cristians avui sobretot ens implica estar atents i desperts a tot allò que ens envolta. Potser aquesta afirmació sembla molt simplista, però la veritat és que amaga moltes crides serioses. És la crida a estar atents i desperts a les realitats, mancances, inquietuds, dels nostres anys, i buscar les respostes des dels valors evangèlics. Des dels grups de

joves, des de les comunitats adultes, des de la parròquia o el moviment, des de qualsevol vivència personal o col·lectiva, ser cristians avui ens implica comprometre'ns amb la realitat que tenim al nostre costat. I serà qüestió de veure quina és aquesta realitat. Pot ser la vida ciutadana amb tota la seva diversitat, pot ser el Tercer Món, pot ser el món juvenil amb tots els seus reptes; una realitat que poden ser molts comprimisos concrets. El projecte cristià del qual ens sentim membres, o pel qual treballem, ens proposa la reflexió i l'acció, ens convida a deixar-nos interrogar i apassionar per no ser simplement espectadors de tot el que tenim al nostre voltant, sinó homes i dones participants des del compromís. I la reflexió és fonamental perquè la nostra acció sigui transformadora, viva, arrelada al món.

Els temps litúrgics ens ajuden a omplir de contingut aquestes primeres idees. Podríem dir que ens aporten la reflexió, la celebració, la pregària, per mantenir viu el nostre ser cristià i el nostre compromís. Els celebrem cada any com a símbols, com a espais de reflexió, de recordança, d'aplaudiment de tot això que vivim i sentim des de la fe, i des de la fe traduïda a la vida. El quotidià nostre està ple de significats: necessitem els símbols, el recolliment o l'expressió festiva, l'espai personal i la vida en comunitat, necessitem les dates i els aniversaris. Tot això ens ajuda a mantenir-nos vius. Igualment els temps litúrgics com a espais de totes aquestes expressions humanes, ens ajuden a mantenir viu l'esperit de recerca i de pregària, l'esperit de descobrir valors nous, de buscar constantment en el projecte de Déu les respostes que ens demanen els reptes d'avui.